

-İnanmıyorum, dedi kendi kendine..

-Arabanın frenlerine kaç kez baktırayım dedim dedim hep ihmal ettim. Şimdi ne yapacağım ben?

1980 model bordo Şahin gecenin karanlığında yavaş yavaş durdu. İçindeki kadının gözlerinde korkuyla karışık bir öfke vardı. Konya'dan yola çıktığından bu yana kafasında bin bir çeşit tilki dolanıp duruyordu.

-Aklıma da geldi yarı yolda kalısam ne yaparım diye? Buyur bakalım Fitnat Hanım, şimdi ne yapacaksın bakalım?..

Eşini kaybedeli üç yıl olmuştu. Kızı on üç, oğlu on beş yaşlarındaydı. Eşinin ölümünden ne kendisi ne de çocuklar çok fazla etkilenmediler. Çünkü kocası yaşadığı yıllarda da çok fazla evine uğramaz, o meyhane senin bu meyhane benim gezip tozardı.Hatta kendisinden habersiz bir kadınla olan ilişkisi ve o kadından bir çocuğu olduğunu ölümünden sonra öğrenmişti. Su testisi su yolunda kırılmıştı anlayacağınız. Çocuklar üzülüyor elbette, çok fazla görmeseler de babalarıydı o, en nihayetinde. Ama Fitnat üzülmeyle öfkelenmek arası garip bir duygu yaşamıştı. Zamanla hepsini atlattı,çocuklarına iyi bir anne olabilmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Ailesi Konya'da olduğu için sık sık Konya Antalya arasında mekik dokurdu. Aslında tek başına gidip gelmeye alışkındı. Ama böylesi ilk defa başına geliyordu. Frenlerin tutmadığını anlayınca arabayı yavaşlatıp bir kenara çekti. İnsandan çok, تنها bir yolda karşısına çıkabilecek vahşi hayvanlardan korkuyordu. Yavaşça arabadan çıktı karşıdan gelecek bir arabayı beklemeye başladı. Birkaç araba geçti ama hiçbiri durmamıştı. Kendi kendine:

-Bu kadın delinin teki diyorlardır şimdi, o yüzden durmuyorlardır.. diye homurdandı.

Neler demiyorlardı ki.. Aslında o da biliyordu bunu ama aklına getirmemek için düşünmek istemiyordu. Tam bunları düşünürken yanında bir araba durdu. Afilli bir Ford..Eğildi içinde dört tane adam bira içiyorlardı. Geriye dönüşü olmayan bir yoldaydı ve bu adamlara derdini anlatmak zorundaydı:

-Bakın, çok özür dilerim ben Konya'dan Antalya'ya gidiyorum. Arabamın frenleri bozuldu bu yüzden yolda kaldım....

Arkadan bir ses:

-Tabii..Tabii..Mutlaka öyledir, dedi.

-Bakın, beni yanlış anladınız ben öğretmenim. Konya'ya annemle babamın yanına gitmiştim. Gece çıkmaya mecbur kaldım. Acil bir durum vardı..

İçeriden gülüşmeler geldi ama arabayı kullanan adam susturdu onları.

-Hocanım, sen önden git biz gelip arabaya bakalım. Şansın var, biz Konya'da galericilik yapıyoruz. Alanya'ya tatil için gidiyorduk.

-Tamam, dedi genç kadın.

İçinden gülmek geldi bir an. 'Ben onlardan korkacağıma onlar benden korkuyorlar!' diye düşündü.Ama hiç belli etmedi.

Fitnat

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Kasım 2012 12:22 - Son Güncelleme Çarşamba, 02 Nisan 2014 07:15

-Doğru bu frenler seni Antalya'ya kadar zor idare eder. Biz elimizden geleni yapalım ama sakın hız yapma! dedi temiz giyimli kırklı yaşlardaki esmer adam.

.....

Aradan biraz zaman geçtikten sonra sessizlik bozuldu:

-Buyur Hocanım, bin bakalım araba ne durumda bir bakalım dedi aynı ses..Biz arkandan geliyoruz merak etme.

Fitnat, arabaya biner binmez gaza bastı. Allah'ına şükürler ediyor, mutluluktan uçuyordu. Ama bu adamlardan kurtulması gerkiyordu. Gecenin bir yarısı ne olur ne olmaz aynı riski bir daha göze alamazdı.

En yakın mola yerinde durdu. Arkasından afilli Ford da geldi.

-Birlikte bir çay içelim Hocanım, dediler.

Kıramazdı onları, ama gerçekten korkmaya başlamıştı. Anlamış olmalılar ki yine arabayı kullanan adam söze başladı:

-Artık korkmanı gerektirecek bir durum yok Hocanım. Ama biz hayretler içindeyiz. Bu nasıl bir cesaret? Biz sizden korktuk, arkanızda başka adamlar olabileceğini düşündük. Siz bize güvenip yol gösterdiniz. Sizi tebrik etmek istiyoruz. Bravo size. Erkek kadınımışsınız. Biz şu yol ayrımında dönüyoruz size iyi yolculuklar dileriz.

Kısaca teşekkür etti, ama şu 'erkek kadın' lafı içine dokundu. Bir kez daha başına gelebileceklerden sağ salim kurtulduğu için şükretti ve bu kez yukarıya başını kaldırdı ve teşekkür etti.

19.10.2012